

Telefonpasning o. s. v.; hvis de nu meget kort Tid efter blev gift, var det snarere til Skade for dem. Det var meget stærke Ord, som undrede mig meget; men det ærede Medlem modificerede dem da ogsaa straks og sagde, at det var i hvert Tilfælde ikke til Gavn for dem; og det forklarede det ærede Medlem med, at de kunde have benyttet Tiden bedre, f. Eks. til Uddannelse i Husholdning. Jeg tror nu, at den Tid, der benyttes til Uddannelse, til Erhvervelse af Kundskaber, aldrig er spildt; jeg tror ogsaa, at hvis saadanne unge Kvinder, der passer Telefon eller er Maskinskriverker, eller hvad det nu er, faar Uddannelse i Bogholderi og den Slags Ting, saa vil det ikke være til Skade for dem, men til Gavn for dem, ogsaa som Husmødre. Derfor tror jeg ikke, at den Kritik, som det ærede Medlem Hr. Lange rettede paa dette Punkt, var meget holdbar. Det ærede Medlem indrømmede, at i Almindelighed er Læretiden i Handelen ikke over 4 Aar, saa her kan Forslagets Bestemmelser ikke virke generende.

Det ærede Medlem mente, at der var Mangel paa Logik i den enkelte Bestemmelse i § 4, som siger, at naar Lærlingen ved en Kontrakts Oprettelse er over 16 Aar, saa skal han selv medunderskrive Kontrakten, hvis den skal være bindende efter Lærlingens 21de Aar. Det mente det ærede Medlem Hr. Lange var ulogisk, for naar Maksimallæretiden er fire Aar, er der ingen Mening i det. Jo, det er der, for Lærlingen kan godt være langt over 16 Aar; hertil kommer endvidere Bestemmelsen i sidste Stykke af § 4, hvorefter der kan ske en Afbrydelse paa et helt Aar indenfor Læretiden. Bestemmelsen er altsaa logisk nok, men jeg skal gerne indrømme, at nogen overvældende stor Betydning har den ikke.

Det ærede Medlem Hr. Lange udtalte, at naar nu Læremesteren ogsaa skal betale Rekvirater til de Lærlinge, som søger Uddannelse paa Handelsskoler og Tekniske Skoler, er det dog for meget at læsse paa Læremestrene: i Almindelighed betaler Mestrene alligevel; men, sagde det ærede Medlem Hr. Lange, nu kunde vedkommende Lærling jo forlange alt muligt. Nej, aldeles ikke, for som alt andet her i Verden maa det forstaas med Forstand. Selvfølgelig kan Lærlingen ikke rekvirere mere, end Skolen for-

langer han skal have, og stiller en Skole overdrevne Krav, kan der jo klages over den.

Det ærede Medlem mente, at der var noget utilfredsstillende i Bestemmelsen om Lærlingekommissionerne, idet han sagde, at de efter Lovens Ordlyd kunde svulme alt for stærkt op, de kunde komme helt op paa 13 Medlemmer, og han henviste dertil § 21, hvor der staar, at „en Trediedel af hver af disse Grupper skal repræsentere Handels- og Beværternæringen“. Og da der jo skal være Repræsentanter baade for Arbejdsgivere og Arbejdere, mente han, det kunde svulme op til 13. Men der staar i Lovforslaget „Handels-“ med Bindestreg „og Beværternæring“. Det er efter Lovforslaget tilstrækkeligt, at der er 1 for dem, og det kan derfor umuligt svulme op som af det ærede Medlem paastaet.

Jeg tror dermed at have besvaret det væsentlige af den Detailkritik, der er fremsat. Jeg vil selvfølgelig være villig til sammen med Udvalget at arbejde ganske sagligt paa alle Omraader for at muliggøre et Resultat. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard nævnte, at Lærlingekommissionerne maa ske var et for omstændeligt Apparat. At den nuværende Ordning er utilfredsstillende, tror jeg er erkendt fra alle Sider. Der maa Organer til, som effektivt kan kontrollere og bidrage til Lovens Gennemførelse. Hvorledes disse Organer skal se ud, kan vi altid forhandle om. Det ærede Medlem mente, at Arbejdsanvisningskontorerne var naturligt kaldede til dette Arbejde. Det kan være rigtigt, at de paa visse Felter kan have en Opgave, de virker jo lærlingeanvisende, men om de kan overtage alle de Forhold, der her er Tale om, tillader jeg mig at tvivle om. Men jeg skal gerne forhandle med det ærede Medlem og andre om Formene paa Tilsynsorganerne og Navnet paa dem, blot det væsentlige naas, at Samfundet faar Organer, der kan sørge for en effektiv Gennemførelse af Loven.

Naar Kritikken navnlig i en Del af Pressen har været saa bitter og perfid, grundet paa manglende Forstaaelse, naar der ogsaa her er kommet nogen Kritik frem, om end i langt mere maadeholdne Former, baseret paa langt mere Sagkundskab selvfølgelig, hænger det vel sammen med, at man i visse Kredse har faaet denne